

Projekt

z dnia 6 grudnia 2023 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA PŁOCKA**

z dnia 2023 r.

w sprawie ustanowienia w Płocku roku 2024 Rokiem Druha Wacława Milke.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9 i 18 oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) uchwala się, co następuje:

§ 1. Z okazji 110 rocznicy urodzin Wacława Milke ustanawia się w Płocku rok 2024 *Rokiem Druha Wacława Milke*.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Płocka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Płocka

Artur Jaroszewski

ADWOKAT
Honorowa Radzowska-Szostek

KIEROWNIK
Referatu Kultury
J. Karadziś
Inga Kujawa-Zawadzka

PREZYDENT
Miasta Płocka
Andrzej Nowakowski

ZASTĘPCA PREZYDENTA
Miasta Płocka
Dyrektor
Wydziału Kultury i Wspierania
Inicjatyw Społecznych
Marzena Kapuścińska
Roman Siemiątkowski

UZASADNIENIE

Wacław Milke urodził się 14 czerwca 1914 roku, na 2024 r. przypada zatem 110 rocznica jego urodzin. Aby uhonorować jednego z najznamienitszych płocczan, propagatora polskiej tradycji i kultury ludowej w kraju i za granicą, symbol ostatniego stulecia w historii naszego miasta, postanowiono ogłosić w Płocku rok 2024 Rokiem Druha Wacława Milke.

Organizator płockiego życia kulturalnego, nieustający animator harcerstwa, miłośnik obrzędów staropolskich, pomysłodawca i wieloletni organizator obchodów święta miasta – Dni Historii Płocka. Był także pomysłodawcą organizowanego od 1990 roku corocznego spotkania maturzystów pod Dzwonem Pokoju na placu 13 Straconych. Dzwon Pokoju, na którego rozecie umieszczone są słowa „Chleb. Pokój. Wolność” również powstał z inicjatywy Druha.

Całe życie Wacława Milke to pełna zaangażowania i oddania praca z dziećmi i młodzieżą. To dla nich w 1946 r. powołał do życia Harcerską Drużynę Artystyczną złożoną z członków kręgu starszoharcerskiego, który zawiązał się w płockiej „Małachowiance”. Niewielka początkowo grupa stała się z czasem znanym i rozpoznawalnym w kraju i poza jego granicami Harcerskim Zespołem Pieśni i Tańca „Dzieci Płocka”.

Wacław Milke przez ponad pół wieku pełnił funkcję kierownika swojego ukochanego Zespołu. Opiekował się nim do końca swojego życia, a funkcje dyrektorów, choreografów, wychowawców przejmowali kolejno jego wychowankowie.

Dzieciństwo i młodość spędził w swoim rodzinnym mieście Wyszogrodzie. Od wczesnych lat dziecięcych przejawiał nieprzeciętne zdolności artystyczne i organizacyjne. Już w szkole podstawowej był organizatorem wielu uroczystości szkolnych i harcerskich. Po przeniesieniu do Gąbina, gdzie objął posadę kancelisty w Sądzie Grodzkim, Wacław Milke kontynuował swoją pracę harcerską. Zorganizował również Teatr Amatorski z dorosłymi obywatelami miasta.

Po wybuchu II wojny światowej Druh został ewakuowany do Garwolina, skąd powrócił po trzech miesiącach. Jednak będąc w niebezpieczeństwie przeniósł się do Dobrzykowa, gdzie ukrywał się w jednym z gospodarstw, włączając się jednocześnie w działalność patriotyczną, przenosząc ulotki „Polska żyje” i przekazując wiadomości pomiędzy Gąbinem i Wyszogrodem.

13 kwietnia 1940 roku potajemnie odwiedził matkę w Gąbinie i tej nocy został aresztowany przez Gestapo. Wywieziono go do obozu przejściowego w Szczyglinie, następnie do obozu koncentracyjnego Dachau, a potem do KL Mauthausen-Gusen. Treść oskarżenia obozowego oddaje w pełni sylwetkę druha: „fanatyczny Polak, przywódca młodzieży harcerskiej, mający na nich ogromny wpływ. Jego pobyt na wolności może być niebezpieczny”.

Druh włączył się w obozową działalność konspiracyjną o charakterze kulturalnym. Był organizatorem potajemnych uroczystości rocznicowych oraz wieczorów literackich, a także akcji „Żywego Różańca”. Organizowane przez niego tajne spotkania, na których śpiewano patriotyczne pieśni, recytowano poezję polską i utwory powstałe w obozie, były wielokrotnie wspominane później przez byłych więźniów jako pełne uniesienia i nadziei wieczornice.

W środowisku więźniów Wacław Milke zwany był „Apostolem chleba”. To właśnie dzięki jego wysiłkom i nieustannemu narażaniu życia wiele osób mogło przetrwać obozowe piekło.

Po wyzwoleniu obozu Gusen przez wojsko amerykańskie, więźniowie francuscy wraz z Francuskim Czerwonym Krzyżem przetransportowali Wacława Milke do Francji, gdzie powracał do zdrowia po przebytych piekło obozowym.

We wrześniu 1946 roku powrócił do Polski i zamieszkał w Płocku. Otrzymał pracę w Samorządzie Rzemiosła, gdzie przepracował zawodowo 30 lat. Zorganizował w tym czasie Chór Rzemiosła, Zespół Małych Form Artystycznych, przywrócił dawne obrzędy i ceremonie cechowe. Najwięcej serca i czasu poświęcił jednak Harcerskiemu Zespołowi Pieśni i Tańca „Dzieci Płocka”. Ta amatorska praca artystyczna stała się pasją życia druha Wacława Milke.

Już w latach 40. i 50. „Dzieci Płocka” odnosiły niebywałe sukcesy artystyczne. Liczne wyjazdy za granicę rozsławiały Zespół i Płock również na innych kontynentach. Zespół kilkanaście razy zdobywał czołowe miejsca na festiwalach i przeglądach krajowych oraz zagranicznych. Koncertował w wiejskich świetlicach i największych scenach Europy: Royal Albert Hall w Londynie, Operze Berlińskiej, Teatrze Wielkim w Warszawie. Ponad 50 razy wyjeżdżał za granicę m.in. do Niemiec, Francji, Czech, Słowacji, Wielkiej Brytanii, Ukrainy, Rosji, Austrii, Belgii, Włoch, Węgier, Bułgarii, Luksemburga i Japonii.

Wacław Milke był autorem scenariuszy wielkich, ogólnopolskich imprez np.: na polach Grunwaldu w 1960 roku z okazji 550 rocznicy jednej z największych bitew średniowiecznej Europy. W widowisku tym, które przedstawiało 1000 lat Państwa Polskiego, wzięło udział ponad 20 000 osób.

Za swoje zasługi w 1975 roku otrzymał tytuł Płocczanina Roku.

Wacław Milke był czynnym instruktorem harcerskim w stopniu harcmistrza, działał w Kole Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Obozów Koncentracyjnych. Był także działaczem Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. W 1977 roku dołączył do grona Kawalerów Orderu Uśmiechu. Wacław Milke otrzymał w swoim życiu wiele odznaczeń w tym m.in.: Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski – 1994 r., Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski – 1983 r., Zasłużony dla Kultury Polskiej – 1997 r., czy Złoty Krzyż Zasługi – 1952 r.

Odszedł 9 maja 2008 roku. Miał 94 lata. Pożegnało go wiele tysięcy płocczan pragnących oddać hołd jednej z najbardziej zasłużonych, szanowanych i lubianych postaci w historii naszego miasta.

Płocka Rada Działalności Pożytku Publicznego pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

K I E R O W N I K

Referatu Kultury

J. Karaszk

Inga Kujawa-Zawadzka

Dyrektor

Wydziału Kultury i Wspierania
Inicjatyw Społecznych

Marzena Kapuścińska

ZASTĘPCA PREZYDENTA
Miasta Płocka

Roman Siemiątkowski